

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
Управління Служби безпеки України в Херсонській області
Слідчий відділ

вул. Лютеранська, 1, м. Херсон, 73000 тел. (0552) 42-21-29
www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu_hes@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001728

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

місто Миколаїв,
Миколаївська область

«16» лютого 2023 року

Старший слідчий в ОВС слідчого відділу УСБУ в Херсонській області капітан юстиції Головіна Маргарита Євгенівна, розглянувши матеріали досудового розслідування, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань № 22022230000000183 відомості про яке внесені до ЄРДР 01.06.2022 року, за ознаками вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення (злочину), відповідно до ст.ст. 40, 42, 276, 277, 278 Кримінального процесуального кодексу України, –

ПОВІДОМИВ:

Брикову Євгену Олександровичу, 21.05.1988 року народження, громадянину України, місце народження – м. Херсон, зареєстрований за адресою: м. Херсон, пл. Свободи, буд. 9/1, кв. 29, документований паспортом громадянина України № МР 106409, виданим 20.07.2004 Суворовським РВ УМВС України в Херсонській області,

про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України, тобто у добровільному зайнятті громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій у незаконному органі влади, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора,, створеному на тимчасово окупованій території.

Згідно з Конституцією України Україна є суверенною і незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про

нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією (далі – рф) 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами, є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

У порушення вимог п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципів Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимог ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX) президент рф володимир путін, а також інші невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади рф спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів збройних сил російської федерації (далі - зс рф) на територію України.

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН входять Україна, рф та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до ч. 4 ст. 2 Статуту ООН усі члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 09 грудня 1981 року про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями: № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить визначення агресії, встановлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX), серед іншого, визначено, що ознаками агресії є:

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної

недоторканності чи політичної незалежності іншої держави;

- застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не мала, яка є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;
- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;
- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;
- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські та повітряні флоти іншої держави;
- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;
- дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;
- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, які мають настільки серйозний характер, що це є рівносильним наведеним вище актам, або її значна участь у них.

Жодні міркування будь-якого характеру, чи то політичного, економічного, військового чи іншого характеру, не можуть слугувати виправданням агресії.

Крім того, принципи суверенної рівності, поваги прав, притаманних суверенітету, незастосування сили чи погрози силою, непорушності кордонів, територіальної цілісності держав, мирного врегулювання спорів та невтручання у внутрішні справи держав закріплені у Заключному акті Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01 серпня 1975 року, який визнається рф та Україною.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року (далі – Декларація) вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. Згідно з указаним документом територія України є неподільною та недоторканною.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і рф.

Статтями 1, 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною.

Згідно зі статтею 5 Конституції України носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішується питання про зміну території України.

Відповідно до статей 132-134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території.

До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь. Місто Севастополь має спеціальний статус. Автономна Республіка Крим (далі – АР Крим) є невід’ємною складовою частиною України і в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її відання.

22 лютого 2022 року президент рф направив до Ради Федерації звернення про використання зс рф за межами рф, яке було задоволено.

24 лютого 2022 року президент рф публічно оголосив про рішення розпочати повномасштабну військову агресію проти України.

Близько 5 години ранку 24.02.2022 військовослужбовці зс рф шляхом збройної агресії із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, Запорізькій, Київській, інших областях та здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, та здійснили окупацію частин указаної території.

24.02.2022 Указом Президента України № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні» через військову агресію рф проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено в Україні воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб. Зазначений Указ затверджений прийнятим Верховною Радою України Законом України від 24.02.2022 № 2102-IX.

У подальшому 15.03.2022 Законом України затверджено Указ Президента України від 14.03.2022 № 133/2022 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», яким передбачено його продовження з 05 години 30 хвилин 26.03.2022 строком на 30 діб.

21.04.2022 Законом України затверджено Указ Президента України від 18.04.2022 № 259/2022 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», яким продовжено його з 05 години 30 хвилин 25.04.2022 строком на 30 діб.

22.05.2022 Законом України затверджено Указ Президента України від 17.05.2022 №341/2022 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», яким передбачено його продовження з 05 години 30 хвилин 25 травня 2022 року строком на 90 діб.

15.08.2022 Законом України затверджено Указ Президента України від 12.08.2022 №573/2022 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», яким продовжено його з 05 години 30 хвилин 23 серпня 2022 року строком на 90 діб.

16.11.2022 Законом України затверджено Указом Президента від 07.11.2022 № 757/2022, «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», яким продовжено його з 05 години 30 хвилин 21 листопада 2022 року строком на 90 діб.

Відповідно до п. 7 ст. 1-1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» тимчасово окупована рф територія України (далі – тимчасово окупована територія) – це частини території України, в межах яких збройні формування рф та окупаційна адміністрація рф встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування рф встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації рф.

Відповідно до Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» тимчасово окупована Російською Федерацією територія України (тимчасово окупована територія) - це частини території України, в межах яких збройні формування Російської Федерації та окупаційна адміністрація Російської Федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування Російської Федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації Російської Федерації.

Окупаційна адміністрація Російської Федерації - сукупність державних органів і структур Російської Федерації, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних Російській Федерації самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Відповідно до ст. 42 Положення про закони і звичаї війни на суходолі IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі від 18 жовтня 1907 року, ратифікованої Україною 24.08.1991, територія визнається окупованою якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника. Окупація поширюється лише на ту територію, де така влада встановлена і здатна виконувати свої функції.

У період з 24.02.2022 по цей час більшу частину території Херсонської

області захоплено військовослужбовцями зс рф і вона знаходиться під тимчасовою окупацією держави-агресора, що визначено Переліком територіальних громад, що розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні) станом на 25 квітня 2022 року, затвердженим наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 25.04.2022 № 75 (зі змінами).

Таким чином, з 24.02.2022 і по цей день дії рф проти України підпадають під всі пункти, передбачені ст. 3 Резолюції 3314, а тому такі дії слід кваліфікувати саме як акт агресії рф проти України.

У зв'язку із веденням агресивної війни з боку російської федерації проти України, 01.03.2022 року, діючою армією рф захоплено м. Херсон.

На підтвердження контролю над містом, 03.03.2022 року, після захоплення міста, окупаційні війська рф захопили приміщення Херсонської ОДА. 25.04.2022, в приміщення Херсонської міської ради за адресою: м. Херсон, проспект Ушакова, 37, увійшли озброєні, що управління місцевою адміністрацією переходить під керівництво російської федерації.

В той же час окупаційною владою на тимчасово окупованій території Херсонської області створено т.зв. «Військово-цивільну адміністрацію Херсонської області».

Достовірно знаючи про вищевказані обставини, які є загальновідомим фактом, громадянин України Бриков Євген Олександрович, будучи прихильником ідеї «Русского мира» та підтримуючи так звану антитерористичну операцію, яка проводилася військами рф та території суверенної України, в травні 2022 року вступив в злочинну змову з представниками країни-агресора щодо виконання доручень військово-політичного керівництва рф, спрямованих на утвердження влади країни-агресора на території м. Херсон та Херсонської області, погодився на зайняття посади в незаконно створених органах окупаційної влади.

Надалі, 03.06.2022 року відповідно до указу № 070-р у незаконних органах влади, на тимчасово окупованій території м. Херсона створено так званий «Департамент информационной политики Херсонской области», де Бриков Є.О., діючи умисно, з метою завдання шкоди інтересам України, добровільно зайняв посаду так званого «Начальника Департамента информационной политики Херсонской области», пов'язану з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій.

Так, у відповідності до псевдоположення про «Департамент информационной политики Херсонской области», Департамент інформаційної політики Херсонської області це орган виконавчої влади Херсонської області, уповноважений на здійснення функцій по виробленню та реалізації державної політики в сфері інформаційних технологій (включаючи використання інформаційних технологій при формуванні державних інформаційних ресурсів та забезпечення доступу до них), масових комунікацій та засобів масової інформації, у тому числі електронних (включаючи розвиток мережі Інтернет, систем телевізійного, у тому числі цифрового, мовлення та радіомовлення та нових технологій у цих областях), цифрового, мовлення та радіомовлення та нових технологій у цих галузях), друку, видавничої та поліграфічної діяльності, обробки персональних даних, управління державним

майном та надання державних послуг у сфері інформаційних технологій, у тому числі в частині використання інформаційних технологій для формування державних інформаційних ресурсів та забезпечення доступу до них, рекламної діяльності, а також щодо вироблення та реалізації державної політики у сфері захисту дітей від інформації, що завдає шкоди їх здоров'ю та/або розвитку; у своїй діяльності підконтрольний та підзвітний Військово-цивільній адміністрації Херсонської області.

Також, відповідно до псевдоположення про «Департамент інформаційної політики Херсонської області», до повноважень начальника Департаменту інформаційної політики, серед іншого належить наступне:

- бере участь у підготовці актів Військово-цивільної адміністрації Херсонської області, забезпечує їх виконання;
- керує діяльністю Департаменту;
- розподіляє обов'язки між заступниками Начальника, встановлює повноваження інших посадових осіб Департаменту щодо вирішення ними оперативних, організаційних, організаційно-штатних, кадрових, фінансових, виробничо-господарських та інших питань, що належать до компетенції Департаменту;
- надає на затвердження Голові Військово-цивільної адміністрації Херсонської області структуру та штатний розпис Департаменту у межах встановленої чисельності працівників;
- вносить пропозиції щодо формування проекту бюджету в частині, що стосується фінансування Департаменту; подає на затвердження Голові Військово-цивільної адміністрації Херсонської області кошторис витрат на утримання Департаменту та розпоряджається коштами у межах затвердженого кошторису;
- подає Голові Військово-цивільної адміністрації Херсонської області щорічний план роботи та прогнозовані показники діяльності підвідомчих Департаменту державних унітарних підприємств, служб та установ, а також звіти про їх діяльність;
- за погодженням з Військово-цивільною адміністрацією Херсонської області в установленому порядку призначає на посаду та звільняє з посад керівників підвідомчих Департаменту державних унітарних підприємств, служб та установ;
- затверджує положення про структурні підрозділи Департаменту, статuti підвідомчих державних унітарних підприємств, служб та установ, кошторис видатків на їх утримання, а також погоджує умови оплати праці, організаційну структуру та штатний розпис підвідомчих Департаменту державних унітарних підприємств, служб та установ;
- призначає на посаду та звільняє з посади працівників Департаменту, крім заступників Начальника; затверджує посадові інструкції та посадові регламенти працівників Департаменту; притягує працівників Департаменту до дисциплінарної відповідальності;
- дає обов'язкові для виконання доручення та вказівки підвідомчим Департаменту державним унітарним підприємствам, службам та установам;

- видає накази, розпорядження, що мають нормативний характер, а також оперативних та інших поточних питань організації діяльності Департаменту - накази ненормативного характеру;
- вносить Голові Військово-цивільної адміністрації Херсонської області проекти нормативно-правових актів та інші документи з питань, що належать до компетенції Департаменту, а також пропозиції щодо реалізації державної політики у встановленій сфері діяльності;
- подає в установленому порядку Департамент у відносинах з органами державної влади, органами місцевого самоврядування, а також органами державної влади іноземних держав та міжнародними організаціями;
- подає в установленому порядку пропозиції щодо створення, реорганізації та ліквідації державних підприємств, організацій та установ, які перебувають у віданні Департаменту;
- без довіреності діє від імені Департаменту, у тому числі представляє його інтереси, відкриває та закриває рахунки, підписує від імені Департаменту договори та угоди, здійснює від імені Департаменту інші юридично значущі дії у межах повноважень та відповідно до законодавства;
- видає доручення на право представництва від імені Департаменту;
- у межах своєї компетенції та повноважень приймає рішення про проведення перевірок діяльності підвідомчих Департаменту державних унітарних підприємств, служб та установ, а також інших суб'єктів господарювання, які провадять діяльність у встановленій сфері діяльності;
- здійснює функції головного розпорядника коштів бюджету Херсонської області, передбачених на утримання Департаменту та реалізацію покладених на нього функцій, а також коштів, отриманих від надання платних послуг, що зараховуються на спеціальний рахунок Департаменту, відкритий відповідно до чинного законодавства;
- забезпечує надання платних послуг у порядку, передбаченому чинним законодавством;
- організує прийом громадян, розгляд звернень громадян та юридичних осіб у межах компетенції Департаменту;
- здійснює інші повноваження, передбачені чинним законодавством.

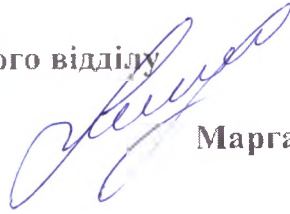
У подальшому, в серпні 2022 року представниками окупаційної адміністрації держави-агресора на базі так званого «Департаменту інформаційної політики Херсонської області» створено так зване «Міністерство інформаційної політики Херсонської області», яке 29.08.2022 заарештовано в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб Федеральної податкової служби Росії, де Бриков Є.О. добровільно зайняв посаду так званого «Міністра інформаційної політики Херсонської області», яка пов'язана з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій.

Таким чином, громадянин України Бриков Євген Олександрович, 21.05.1988 року народження, підозрюється у добровільному зайнятті громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій у незаконному органі влади, створеному на тимчасово окупованій території, у тому числі

в окупаційній адміністрації держави-агресора, тобто у вчиненні кримінального правопорушення (злочину), передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

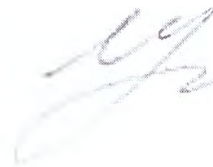
Старший слідчий в ОВС слідчого відділу
УСБУ в Херсонській області
капітан юстиції

Маргарита Євгенівна Головіна

ПОГОДЖУЮ

Процесуальний керівник
у кримінальному провадженні –
прокурор відділу
Херсонської обласної прокуратури

Ірина Федорівна Гришко

Одночасно підозрюваному Брикову Є.О. роз'яснені права підозрюваного, передбачені ст. 42 КПК України, а саме:

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подивитися на зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з дотриманням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про це виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____
Захисник _____

« ____ » годин « ____ » хвилин « ____ » _____ 2023 року.

Повідомлення про підозру вручив:

Старший слідчий в ОВС слідчого відділу
УСБУ в Херсонській області
капітан юстиції

Маргарита Євгенівна Головіна